

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

bruget som Erhverv kan producere ud over det, vi selv forbruger, er en af de største Forudsætninger, vi har for at kunne føre vort Samfund tilbage til normale Forhold, hvad angaar Tilførsel af Varer. Her er vi i den heldige Situation, at i samme Grad som Produktionen stiger, i samme Grad er vi i Stand til at øge Eksporten.

Det ærede Medlem Hr. Norlev stillede nogle Spørgsmaal, som jeg ikke er i Stand til at besvare. Det ærede Medlem spurgte, hvor mange Personer der er kontoransatte. Det er jeg ikke i Stand til at svare paa. Til det andet Spørgsmaal, som det ærede Medlem fremførte, skal jeg sige, at jeg ved disse Lovforslags Udarbejdelse ikke har regnet med en regnskabsmæssig Produktionspris — jeg henviser til, hvad jeg sagde for et Øjeblik siden —, men kun har regnet med den Stigning, der har været fra sidste Aar til nu. Jeg har selv understreget, at vi ingen Sikkerhed har for, at den Pris, der fastsattes sidste Aar, altsaa den Pris, vi i Dag har til Afregning, er rigtig.

Hvad angaar det, det ærede Medlem anførte om Landbrugets begrænsede Frihed, har jeg for mit Vedkommende ikke tænkt paa Landbrugets Raadighed over den Kapital, det indtjener. Det, jeg tænkte paa, var Salget af Varer til Tredieland, og her har jeg ikke først og fremmest tænkt paa Salget af Smør, Flæsk og Æg, fordi jeg gik ud fra, at Landbruget har det ligesom alle andre her i Landet, at det meget vel forstaaer Betydningen af at bevare den Stabilitet, som har vist sig at være i det engelske Marked. Det, jeg navnlig tænkte paa, var Salget af en saa betydningsfuld Vare som Kød — en Vare, som England f. Eks. ikke selv køber, men som i denne Tid er et typisk Bytteobjekt, naar man skal have Varer hjem fra andre Lande. Her har vi mere end een Gang — ja, det sker næsten hver Uge — staaet over for dette, at hvis man vilde sælge til de og de Lande, kunde man faa de og de højere Priser, men til Gengæld kan vi ikke faa de Varer, som der er det største Behov for herhjemme.

Og saa endelig blot en Ting endnu: Spørgsmaalet om Mængderne af Oliiekager. Her kan man ikke gaa frem paa den Maade, at man siger, at 200 Mill. kg Oliiekager giver en Produktion, en Smørproduktion f. Eks., paa 32 Mill. kg, for man maa huske paa, at Forbruget af de næste 200 Mill. kg ikke giver en Smørproduktion af 32 Mill. kg; her kommer vi ned paa en Produktion, der ligger i hvert Fald en halv Snes Mill. kg derunder. Dette maa man være opmærk-

som paa. Det faktiske Forhold i Øjeblikket er, hvis man lægger en Rentabilitetsbetragtning til Grund, at det egentlig kun er forsvaret at importere en Mængde paa omkring et Par Hundrede Mill. kg. Naar vi altsaa taler om den Pris, vi i Øjeblikket skal give for Foderstoffer, vil det ikke være rentabelt at købe Mængder ud over disse Par Hundrede Mill. kg.

Jeg skal slutte disse spredte Bemærkninger med at gentage, at jeg er villig til i Udvalget at komme med alt det Materiale, man ønsker, og prøve paa at besvare de mange Enkeltspørgsmaal, der er stillet.

Carl Petersen: Der kunde være god Grund til ogsaa i anden Omgang at gaa noget mere ind paa de Betragtninger, jeg var inde paa i mit første Indlæg; det er der imidlertid ikke Tid til, men formodentlig vil der blive Lejlighed dertil under Udvalgsbehandlingen. Det vil dog være nødvendigt for mig at gøre nogle enkelte Bemærkninger som Svar paa de Henvendelser, der er sket til mig fra saavel den højtærede Minister som fra Ordførerne.

Det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup begyndte sit Indlæg med at give Udtryk for en vis Skuffelse over den Ensidedighed, jeg havde lagt for Dagen som Ordfører for mit Parti. Jeg kan ikke forstaa en saadan Paastand. Det, jeg gav Udtryk for, var, at vi var velvilligt stemt over for Forslagene, hvis Ministeren kunde dokumentere, at Landbruget i al Almindelighed ikke kunde faa en rimelig Indtægt uden en Forhøjelse af Eksportpriserne op til henholdsvis 3 og 5 Kr. Det kan dog ikke kaldes Ensidedighed, at man i Forbindelse med Lovforslag, der drejer sig om hundredevis af Millioner Kroner, forlanger en vis Dokumentation. Endvidere har jeg fremlagt et Talmateriale, som man kan tvivle paa, hvis man vil, men jeg skal i Udvalget sørge for, at andre faar Lov til at regne Tallene efter, og jeg kan saa nogenlunde garantere for, at de Tal, man vil komme til, ikke kommer til at ligge under dem, jeg nævnte, men vil komme til at ligge over.

Og saa spørger jeg til Gengæld det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup: Finder det ærede Medlem det rigtigt, at man, hvis det viser sig, at Landbruget med de Priser, der kan opnaas ved Eksport, for Middelgruppens Vedkommende kan faa et Gennemsnit af 10 000 Kr. i aarlig Indtægt, medens den store Gruppe kan opnaa en Gennemsnitsindtægt af omkring 20 000 Kr., giver et Tilskud til disse Indtægter, naar en Del af dette Tilskud efter al Sandsynlighed skal